

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Sili Radu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui

Bologan Ion xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx
în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 17.03.2020 – 20.05.2021;
instanța de apel: 06.07.2021 – 09.12.2021;
instanța de recurs: 24.03.2022 - 20.12.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 mai 2021, Bologan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal - **4 ani și 4 luni** închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune - **4 ani**.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 06 martie 2020 (f.d.217, Vol. II), dar și potrivit rechizitoriului din 12 martie 2020 (f.d.234 - 248, Vol. II), Bologan Ion a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin - „*trafic de copii exprimat prin recrutarea și transportarea unui copil, în scopul exploatării sexuale comerciale, săvârșite asupra a doi copii*”, în următoarele circumstanțe de fapt:

Bologan Ion, în perioada de timp noiembrie 2019 - decembrie 2019, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a copiilor, profitând de vârsta minoră a acestora și de starea de vulnerabilitate a copilului, prin

promisiunea obținerii unor venituri în proporții mari din contul practicării prostituției, le-a recrutat pe minorele xxxxx(16 ani) și xxxxx (16 ani), pentru practicarea prostituției.

În continuare, întru atingerea scopului infracțional, la 24.11.2019, Bologan Ion cunoscând cu certitudine, că Xxxxx este minoră, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a copilului, în urma discuției cu Carcevschii Vlad, de la care a primit datele de contact a unui potențial client, a contactat-o pe victima Xxxxxși în urma obținerii acordului viciat de a oferi relații sexuale contra plată, a plecat la domiciliul acesteia, de unde a transportat-o cu automobilul său personal de model „BMW” până la CC „Jumbo” amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, unde a avut loc întâlnirea cu potențialul client, Francois Luc Xxxxx G. de la care a pretins suma de 200 euro pentru servicii sexuale, însă ultimul a refuzat.

Tot el, la 11.12.2019, urmărind același scop infracțional, cunoscând cu certitudine vârsta reală a minorelor Xxxxxși Xxxxx, instructând preventiv să nu divulge vârsta lor reală, în vederea înlesnirii practicării prostituției de către acestea, le-a transportat pe ultimele, cu automobilul său personal de model „BMW”, la hotelul „Vila Taviada” amplasat în mun. Chișinău, str. Valeriu Cupcea 4, unde îi așteptau doi potențiali clienți: Francois Luc Xxxxx G. și Cojuhari Vasile xxxx, de la care Bologan Ion xxxx a solicitat și a primit suma de 3000 lei, pentru ca minorele să presteze servicii sexuale”.

2.1. Prima instanță, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că acțiunile lui Bologan Ion urmează a fi recalificate din prevederile art.206 alin.(3), lit. b) Cod penal în prevederile art.220 alin.(2), lit. a) Cod penal - *proxenetism, adică îndemnul și determinarea la prostituție, săvârșit asupra a două persoane.*

Pentru a decide astfel, prima instanță a constatat că Bologan Ion, în perioada de până la 24 noiembrie 2019 i-a propus lui XxxxxSergiu să presteze servicii sexuale contra plată potențialilor clienți. Drept rezultat, ultima a acceptat benevol propunerea.

La 24.11.2019, în urma discuției cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, a contactat-o pe Xxxxx Sergiu, care anterior și-a dat acordul benevol de a presta servicii sexuale contra plată, a plecat la domiciliul acesteia, de unde a transportat-o cu automobilul său personal de model „BMW” până la CC „Jumbo” amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, unde a avut loc întâlnirea dintre inculpatul Bologan Ion, care era însoțit de Potlog Rodica, pe de o parte, și Francois Luc Xxxxx G. care era însoțit de o altă persoană pe nume Murat, pe de altă parte, unde Bologan Ion a pretins bani de la Francois Luc Xxxxx G., pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată de către XxxxxSergiu, însă acesta a refuzat oferta.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bologan Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 16 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu includerea

în termenul pedepsei a termenului aflării sub arest preventiv și arest la domiciliu din data de 11.12.2019 până la 03.07.2020, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de educația și instruirea minorilor și alte acțiuni conexe pe un termen de 5 ani.

Acuzarea, în motivarea apelului, a invocat că:

- prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului Bologan Ion din elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal la elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, motivând că părțile vătămate au acceptat benevol propunerea lui Bologan Ion de a presta servicii sexuale contra unor plăți de bani, de asemenea, instanța greșit a dat aprecierea încadrării juridice a faptelor comise de către inculpat ca una eronată și greșit a ajuns la concluzia că Bologan Ion nu a atentat la relațiile sociale la libertatea de voință și acțiunile persoanei, nu cunoștea cu certitudine vârsta victimelor, nu a săvârșit fapta de recrutare specifică infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, și nici nu a avut scopul exploatării sexuale comerciale a victimelor;

- prima instanță a dat o apreciere greșită a probelor cercetate, ajungând la concluzia că partea acuzării nu a demonstrat că inculpatul ar fi acționat în vederea obținerii mijloacelor financiare pentru sine și că Bologan Ion ar fi profitat de vârsta minoră a victimelor Xxxxxși Xxxxx;

- vina inculpatului Bologan Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal a fost confirmată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești și acțiunile acestuia greșit au fost recalificate în baza art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 206 din Codul penal, coroborată cu faptele comise de Bologan Ion, în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești s-a stabilit că, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, Bologan Ion cu automobilul său personal de model „BMW” le-a transportat pe victime minore la hotelul „Vila Taviada” amplasat în mun. Chișinău, str. Valeriu Cupcea, 4, unde îi așteptau doi potențiali clienți: Crancois Luc Xxxxx G și Cojuhari Vasile Alexandru, de la care Bologan Ion a solicitat și a primit suma de 3000 lei, pentru ca minorele să presteze servicii sexuale. Mai mult, tot inculpatul, continuând realizarea intenției infracționale, „transfera” părțile vătămate la locul unde ele prestau servicii sexuale. Adică, Bologan Ion a realizat infracțiunea prin acțiunile de transportate și transfer a victimelor.

Potrivit declarațiilor victimelor s-a stabilit cert că ele au fost exploatare sexual comercial, fapt confirmat cât de acestea, atât și de inculpatul Bologan Ion care a relatat că a fost împreună cu victimele minore la locul unde acestea au prestat serviciu sexuale contra plată.

Respectiv, Bologan Ion a realizat infracțiunea prin scopul - exploatarea sexuală comercială a copilului.

Or, pentru realizarea laturii obiective a traficului de copii este necesară existența a cel puțin a unei modalități din fiecare element a faptei infracționale prevăzute la art. 206 Cod penal.

Reieșind din probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, a considerat că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost

confirmată pe deplin. Traficul de copii este demonstrat pe deplin de probele cercetate în instanța de judecată;

- analizând declarațiile inculpatului Bologan Ion în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată este necesar de menționat că inculpatul nu neagă faptul recrutării și transportării părților vătămate minore, în scopul exploatării sexuale comerciale. El a declarat că nu a știut vârsta acestora și că a fost nevoit să acționeze în acest mod deoarece nu a avut ieșire în această situație, adică a fost nevoit să procedeze în acest mod cu părțile vătămate, deoarece a fost amenințat în diferite forme de către polițistul Vlad.

Aceste declarații, ce țin de vârsta victimelor și amenințarea lui, nu sunt convingătoare și sunt combătute de probele cercetate în ședință.

Astfel, ambele părți vătămate au indicat că când au făcut cunoștință cu inculpatul, l-au anunțat pe Bologan despre vârsta lor, adică că au 16 ani și sunt minore. De asemenea, partea vătămată Xxxxxa declarat că ele (minorele) au fost instruite de către Bologan referitor la vârsta lor, adică fiind în saună urmau să anunțe potențialilor clienți că au 19 ani, ceea ce au și făcut, aceasta fiind confirmat și de martorii Francois Juc Xxxxx și Cojuhari Vasile;

- recrutarea minorilor de către Bologan Ion este confirmată prin declarațiile părții vătămate Xxxxxcare a declarat că, în una din discuții la telefon, Ion i-a propus să întrețină relații sexuale contra plată, ea a refuzat și a închis telefonul. Ion i-a spus să expedieze o poză cu dânsa în lenjerie intimă. Ion îi spunea să aibă încredere în el, că nu este nimic ieșit din comun. În timpul conversațiilor cu Ion, ea a comunicat acestuia că are 16 ani, el cunoștea despre vârsta ei. Ion i-a propus într-o seară ca să meargă să presteze servicii sexuale însă nu i-a spus contra la ce sumă de bani. Partea vătămată, Potlog Rodica, de asemenea a declarat că, în timpul plimbărilor Ion i-a spus că este posibil de făcut bani prestând serviciile sexuale contra plată;

- fiind audiat, Bologan Ion singur a recunoscut că le-a propus să presteze servicii sexuale și a primit banii, din declarațiile inculpatului: *„ele singure anterior întrebau dacă nu are vreo ofertă de muncă, fiindcă au nevoie de bani, dânsul doar a venit cu această propunere la ele. Cu părțile vătămate a vorbit despre aceea ce urmau să facă, pentru ce ele se duc la saună, reacția lor a fost una pozitivă, una normală. Au comunicat că nu este neapărat să întrețină relații sexuale, pot doar să facă un masaj. Suma de bani a primit-o când a intrat inițial, fetele erau în altă încăpere la momentul când a primit banii”*;

- faptul primirii sumei de bani 3000 lei de către inculpat pentru prestarea serviciilor sexuale acordate de către părțile vătămate minore este confirmat prin rezultatele măsurilor speciale de investigații, cercetate în ședința de judecată, declarațiile martorilor (investigatori sub acoperire), nici inculpatul nu neagă faptul primirii banilor în circumstanțele indicate mai sus;

- existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, săvârșită de către Bologan Ion, a fost constatată în cadrul cercetării judecătorești și a fost probată pe deplin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021 a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală, apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze speciale, Tomița Dumitru, casată total sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 mai 2021, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bologan Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca nefiind concludente și utile, din contra, a menționat că aceste probe indică la stările de fapt relatate de către inculpat, mai mult, aceste probe nu indică că în acțiunile inculpatului Bologan Ion sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, pe semnele *traficului de copii*, exprimat prin *recrutarea și transportarea unui copil, în scopul exploatarei sexuale comerciale, săvârșite asupra a doi copii*.

Instanța de apel a indicat că în urma cercetării declarațiile părților vătămate Potlog Rodica și Breahna Ecaterina date în prima instanță și în instanța de apel, precum și declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond Francois Luc Xxxxx G, Cojuhari Vasile, Golban Serghei și verificate prin citire în instanța de apel, precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, a ajuns la concluzia că Bologan Ion acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în cazul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad, astfel încât, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a subliniat că fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Bologan Ion a reiterat că confirmă declarațiile date în prima instanță, le susține, precizând că își recunoaște vina parțial, îi pare rău de cele săvârșite, nu este de acord cu apelul procurorului, este de acord cu sentința primei instanțe, consideră că a fost influențat, la acel moment având vârsta de 20 ani.

Astfel, instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a considerat corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanțelor de fond și acelei de apel, dânsul a dat declarații consecvente, concludente, ce coroborează cu celelalte probe anexate la materialele cauzei.

Subsecvent, instanța de apel a constatată că, odată ce a avut loc provocarea, pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra cu certitudine vinovăția lui Bologan Ion în comiterea infracțiunii incriminate.

În continuare, instanța de apel a relevat că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.206 alin.(3), lit. b) Cod penal, are un caracter multiplu. Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale cu privire la dezvoltarea fizică, psihică, spirituală și intelectuală a minorului.

Obiectul juridic secundar al infracțiunii specificate îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea de voință și acțiune a persoanei.

Victima infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, are o calitate specială. Ea nu poate fi decât persoana care la momentul săvârșirii infracțiunii nu a împlinit vârsta de 18 ani. Este important ca făptuitorul să cunoască faptul că victima nu a împlinit vârsta de 18 ani.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, în varianta imputată lui Bologan Ion, se exprimă în fapta prejudiciabilă, caracterizată prin acțiunile de recrutare și transportare a unui copil.

Recrutarea în contextul infracțiunii de „trafic de copii” presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.206 Cod penal. La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de muncă sau studii, prin încheierea unei căsătorii fictive etc., însă este necesar ca mijloacele de recrutare să fie efectuate prin constrângere, răpire, înșelăciune parțială sau totală etc. (a se vedea pct.3.1. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr.37 din 22.11.2004).

Prin *transportare* se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. (a se vedea pct.3.2. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr.37 din 22.11.2004).

Infracțiunea prevăzută de art.206 alin.(3) lit.b) Cod penal, este o infracțiune formală, și se consideră consumată din momentul săvârșirii cel puțin a unei acțiuni specificate la art.206 Cod penal, indiferent de survenirea consecințelor prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit.b) Cod penal, se exprimă în vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii pot fi diverse, dar, de cele mai multe ori, se concretizează în interesul material.

Scopul traficului de copii în varianta imputată lui Bologan Ion, se exprimă în exploatarea sexuală comercială.

Potrivit art.2 pct.3/1) al Legii privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane nr.LP241/2005 din 20.10.2005, prin exploatare sexuală comercială se înțelege folosirea persoanei prin constrângere în prostituție sau în industria pornografică în schimbul mijloacelor financiare sau al altor beneficii patrimoniale.

Conform pct. 4.1. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr.37 din 22.11.2004, prin

exploatare sexuală comercială se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei prin constrângere în prostituție sau în industria pornografică.

Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Iar, conform art.389 alin.(2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Așadar, s-a indicat că în învinuire este menționat că la întâlnirea cu Francois Luc Xxxxx G., din 24.11.2019, în incinta CC Jumbo, inculpatul Bologan Ion a solicitat suma de 200 euro pentru servicii sexuale, pe când fiind audiat Francois Luc în cadrul ședințelor de judecată a declarat că Bologan Ion a solicitat suma de 1 500 lei.

Prin urmare, aceste circumstanțe, dovedesc că organul de urmărire penală a creat artificial probele pe care se bazează învinuirea, or, potrivit declarațiilor depuse de martorul acuzării Francois Luc Xxxxx G., acesta a declarat că după ce a scris plângerea privind tragerea la răspundere penală a polițistului Vlad, a fost chemat de ofițerii de investigații, care deja îi coordonau acțiunile.

Deci, după ce martorul s-a întâlnit cu Bologan Ion și partea vătmată Xxxxxla CC Jumbo, din partea lui Bologan nu au mai parvenit către martorul Francois Luc careva sunete sau propuneri.

La fel, martorul a declarat că la solicitarea ofițerului de investigații Chiosa Vlad, l-a telefonat personal pe Bologan Ion, apoi comunica prin mesaje pe rețeaua "Viber", inclusiv după ce a fost recunoscut ca investigator sub acoperire.

Mai mult ca atât, din declarațiile martorului Francois Luc Xxxxx G., rezultă că, răspunsurile la mesajele parvenite de la Bologan Ion către martor, le scria ofițerul de investigații Chiosa Vlad, dar nici de cum martorul Francois Luc Xxxxx G.

Aceste declarații, nu au fost fixate de către ofițerul de urmărire penală, care potrivit legislației procesual penale urma să fixeze aceste declarații în vederea cercetării sub toate aspectele a cazului.

La fel, din declarațiile martorului Francois Luc Xxxxx G rezultă că, acesta aflându-se la hotelul „Vila Traviada” amplasat pe str. V. Cupcea 4, intrase în sauna cu domnișoara cu care se întâlnise la CC „Jumbo” care i-a propus favoare sexuală. A acceptat, a întreținut cu ea relații sexuale, știind ca aceasta are 22 ani. Intrase în raport sexual cu fata, deoarece potrivit legendei stabilite împreună cu organul de urmărire penală, urma să întrețină relații sexuale cu domnișoara respectivă, despre acest fapt fiindu-i comunicat la briefingul care l-a avut la Centru de Combatere a Traficului de Ființe Umane, înainte de a începe operațiunea.

Totodată, a menționat că în Belgia nu este necesar de a întreține relații sexuale, fiind suficient doar transmiterea banilor. Nu cunoaște numele persoanei care i-a comunicat acest fapt. Acolo era și ofițerul Vlad care era persoana de contact. Cunoaște că ofițerul de investigații care era cu sine în

saună, la fel, a întreținut un raport sexual cu domnișoara, deoarece în timp ce se aflau în saună se auzeau sunete.

Aceste declarații au fost confirmate și prin declarațiile părții vătămate Rodica Potlog, precum și prin declarațiile martorului Cojuhari Vasile.

Potrivit art. 136 alin. (6) Cod de procedură penală, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni.

Conform prevederilor art. 137 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul în care există date veridice că investigatorul sub acoperire a depășit limitele acțiunilor autorizate, fapt care a prejudiciat sau poate prejudicia realizarea scopurilor măsurii speciale de investigații, precum și în cazul în care el a comis încălcări grave ale legii sau a comis o infracțiune, activitatea acestuia este întreruptă imediat de către procuror.

La cercetarea cauzei penale, instanța de apel a ținut cont și de prevederile alin. (6) art. 30 al Legii privind activitatea specială de investigații, nr, 59 din 29.03.2012, potrivit căroră, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Aceasta implică sarcina verificării atente a materialului probator administrat, astfel încât să prevină o condamnare a inculpatului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, întrucât ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încălcându-se art.6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

Consultând jurisprudența CEDO, instanța de apel a constatat că, nu poate fi imputată inculpatului Bologan Ion fapta de recrutare și transportare a părților vătămate minore xxxxx și xxxxx, în scopul exploatării sexuale comerciale, pentru prestarea serviciilor sexuale potențialilor clienți Francois Luc Xxxxx G. și Cojuhari Vasile, or, Bologan Ion a întreprins aceste acțiuni la insistența agentului sub acoperire Francois Luc Xxxxx G., care i se prezentase în calitate de ambasador onorific, dânsul, adică inculpatul, fiind tentat de statutul social al acestuia precum și de insistența inspectorului de sector pe nume Vlad, care îl amenința că în caz că va refuza propunerea cet. Francois Luc Xxxxx G, risca să își piardă locul de muncă, din parcul Valea Trandafirilor.

Astfel, s-a constatat că Francois Luc Xxxxx G. a avut un rol activ/determinant în contactarea inculpatului Bologan Ion, el a avut inițiativa de a comunica cu acesta propunându-i întâlnirea de la CC „Jumbo”, precum și întâlnirea ce a avut loc la 11.12.2019, hotelul „Vila Taviada” amplasat în mun. Chișinău, str. Valeriu Cupcea 4. Ulterior, după discuțiile purtate cu colaboratorii Centrului pentru combaterea traficului de persoane a decis să participe la acțiunile speciale de investigații și personal să-i transmită inculpatului mijloacele bănești alocate de către organul de drept menționat. Mai mult, după transmiterea banilor, acesta a întreținut și relații sexuale cu partea vătămată xxxxxx, astfel, depășindu-și în mod vădit atribuțiile prin care a fost autorizat ca investigator sub acoperire.

Totodată, instanța de apel a atras atenția asupra personalității lui Francois Luc Xxxxx G care, la fel, ar putea avea un rol activ în vederea provocării inculpatului or, organul de urmărire penală a avut obligația să verifice nu numai veridicitatea cererii depuse de Francois Luc Xxxxx G, dar

și personalitatea acestuia (*hot. Sandu contra Moldovei*, 11 februarie 2014, § 35). Or, însăși din declarațiile acestuia, rezultă că anterior a activat în calitate de agent sub acoperire în vederea combaterii traficului de persoane și prostituției, iar răspunsurile la mesajele parvenite de la Bologan Ion către sine, le scria ofițerul de investigații Chiosa Vlad, dar nici de cum martorul Francois Luc Xxxxx G.

În acest sens, instanța de apel a reținut faptul că, *până la inițierea măsurilor speciale de investigații nu a existat nici un indiciu că, inculpatul Bologan Ion ar fi fost implicat în vreo activitate criminală*, în speță trafic de copii în scopul exploatării sexuale comerciale.

Cu toate acestea, organele de urmărire penală nu s-au limitat la cercetarea în mod pasiv activitatea infracțională, ci au exercitat o influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv, de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală.

Astfel, fără a exista probe/indici că, inculpatul Bologan Ion recrutează și transportă copii în scopul exploatării sexuale comerciale, organul de urmărire penală i-a indicat lui Francois Luc Xxxxx G., că prestarea serviciilor sexuale contra plată de către părțile vătămate urmează să aibă loc la 11.12.2019 și i-a alocat mijloacele financiare respective.

Așadar, din declarațiile martorilor se conchide că, dacă organul de urmărire penală nu ar fi întreprins acțiunile de instigare/provocare, Bologan Ion nu ar fi întreprins nici o acțiune ce ar fi permis săvârșirea infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel a constatat că, acțiunile lui Francois Luc Xxxxx G. în privința inculpatului Bologan Ion au avut efectul provocării, iar infracțiunea nu putea fi comisă fără intervenția provocatorului, circumstanțe care impun achitarea inculpatului, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procuror*, prin care invocându-se temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează a fi expuse:

- instanța de apel, examinând apelul, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Bologan Ion de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, nu a analizat cumulul de probe prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și respectiv a dedus eronat că inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal;

- vina inculpatului Bologan Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal a fost confirmată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești și acțiunile acestuia greșit au fost recalificate conform art. 220 alin. (2), lit. a) Cod penal;

- pentru existența componenței de infracțiune prevăzută de art. 206 Cod penal, este necesar ca faptele infracționale a crimei să întrunească cele trei elemente: Acțiune, Mijloace și Scop. Așadar, revenind la componența de

infrațiune prevăzută de art.206 Cod penal, coroborată cu faptele comise de Bologan Ion, în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești s-au confirmat următoarele:

Acțiune :

Prin „*transportare*” se înțelege deplasarea cu un mijloc de transport a unei persoane dintr-un loc în altul în aceleași scopuri.

S-a stabilit că, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, Bologan Ion cu automobilul său personal de model „BMW” le-a transportat pe victime minore la hotelul „Vila Taviada” amplasat în mun. Chișinău, str. Valeriu Cupcea, 4, unde îi așteptau doi potențiali clienți: Francois Luc Xxxxx G. și Cojuhari Vasile, de la care Bologan Ion a solicitat și a primit suma de 3000 lei, pentru ca minorele să presteze servicii sexuale.

Mai mult, tot inculpatul, continuând realizarea intenției infracționale, „*transfera*” părțile vătămate minore la locul unde ele au prestat servicii sexuale. Adică, Bologan Ion a realizat infracțiunea prin acțiunile — transportare și transfer a victimelor:

Potrivit declarațiilor victimelor s-a stabilit cert că ele au fost exploatate sexual comercial, fapt confirmat cât de acestea, atât și de inculpatul Bologan Ion care a relatat că a fost împreună cu victimele minore la locul, unde acestea au prestat servicii sexuale contra plată.

Respectiv, Bologan Ion a realizat infracțiunea prin *scopul* — exploatarea sexuală comercială a copilului.

De menționat că pentru realizarea laturii obiective a traficului de copii e necesară existența cel puțin a unei modalități din fiecare element a faptei infracționale prevăzute la art.206 Cod penal;

- analizând declarațiile inculpatul Bologan Ion în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, este necesar de menționat că inculpatul nu neagă faptul recrutării și transportării părților vătămate minore, în scopul exploatării sexuale comerciale. El declară că nu a știut vârsta acestora și că a fost nevoit să acționeze în acest mod deoarece nu a avut ieșire în aceasta situație, adică a fost nevoit să procedeze în acest mod cu părțile vătămate, deoarece a fost amenințat în diferite forme de către polițistul Vlad. Acest fapt se combate însă prin declarațiile părților vătămate Xxxxxși xxxxxx, care au menționat despre faptul înștiințării inculpatului privind vârsta acestora;

- cu referire la motivele instanței de apel privitor la provocare, este necesar de menționat că există diferite modalități de investigare a cazurilor de trafic de ființe umane, trafic de copii, în funcție de condițiile stabilite. În unele infracțiuni, investigația se efectuează fără atragerea victimelor în activitatea procesuală, în situația când acestea nu pot să depună declarații împotriva traficantilor prin intermediul datelor operative obținute din cadrul activității agenților sub acoperire, al înregistrărilor, al altor măsuri operative autorizate sau acțiuni procesuale.

La caz, este cert, prin totalitatea probelor cercetate că inculpatul Bologan Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate. Chiar dacă, admitând ipotetic că măsura operativă de investigație cu participarea agenților sub acoperire, a fost efectuată cu abateri de la legislație, inclusiv, dacă ar fi exclusă ca probă (procesul verbal de consemnare a acestei măsuri),

restul probelor administrate ne indică direct la vinovăția lui Bologan Ion, or în prezentul proces penal se examinează acțiunile inculpatului.

În cazul dat, nu poate fi invocată o provocare din partea organului de urmărire penală, în situația când organul de urmărire penală a intervenit după ce Luc Francois, a sesizat despre faptul „că polițistul de sector Vlad i-a propus fete pentru distracții”.

Mai mult, pentru faptele descrise, a fost pus sub învinuire și Carcevschii Vlad în privința căruia cauza a fost disjunsă într-o cauză separată și la moment are statut de învinuit;

- argumentele instanței de apel privind achitarea lui Bologan Ion de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3), lit.,b) Cod penal, urmează a fi apreciate critic, deoarece au fost integral dezmințite prin probele acuzării legal administrate și cercetate în ședința de judecată. Or, instanța de apel a dispus soluția de achitare a inculpatului Bologan Ion printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise în apelul procurorului, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul *Cebotari Adrian* în numele inculpatului Bologan Ion, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza, și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, și, corespunzător, corect a stabilit nevinovăția inculpatului Bologan Ion de comiterea infracțiunii incriminate.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1), pct. 2), lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul prevederilor art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea hotărârii instanței de apel art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Raportând dispozițiile legale incidente la textul recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că contrar celor stipulate de Legea procesual-penală, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție motivată superficial.

Prin urmare, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit opinează că aceasta, la adoptarea soluției, nu a elucidat acele fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, fapt ce a dus la pronunțarea unei soluții incorecte.

În susținerea acestei concluzii instanța de recurs ordinar ține să menționeze că, potrivit Ordonanței de punere sub învinuire din 06 martie 2020 (f.d.217, Vol. II), dar și potrivit Rechizitoriului din 12 martie 2020 (f.d.234 - 248, Vol. II), *Bologan Ion* a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, individualizată prin - „*trafic de copii exprimat prin recrutarea și transportarea unui copil, în scopul exploatării sexuale comerciale, săvârșite asupra a doi copii*”.

Prin sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 20 mai 2021, *Bologan Ion* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal la 4 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

La rândul său, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului, a dispus din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală, admiterea apelului procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze speciale, *Tomîța Dumitru*, a casat total sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 20 mai 2021, și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Bologan Ion* a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, ajungând la concluzia privind casarea sentinței și pronunțând o nouă hotărâre de achitare, pripit a reiterat că, *”în urma cercetării declarațiile părților vătămate Xxxxxși Xxxxx date în prima instanță și în instanța de apel, precum și declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond Francois Luc Xxxxx G, Cojuhari Vasile, Golban Serghei și verificate prin citire în instanța de apel, precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, a ajuns la concluzia că Bologan Ion acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în cazul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad, astfel încât, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate”*.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit, cu referire la statuările instanței de apel, precum că, *”în urma cercetării declarațiile părților vătămate Potlog Rodica și Breahna Ecaterina date în prima instanță și în instanța de apel, precum și declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond Francois Luc Xxxxx G, Cojuhari Vasile, Golban Serghei și verificate prin citire în instanța de apel, precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, a ajuns la concluzia că Bologan Ion acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în cazul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad, astfel încât, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate”*, menționează că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la această concluzie, or, instanța de apel indică că în urma examinării materialelor cauzei, *nu s-a constatat în acțiunile inculpatului Bologan Ion prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, concomitent, invocând că Bologan Ion, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în cazul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad, astfel încât, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate*.

Aici, Colegiul penal lărgit subliniază că examinarea cauzelor în care se pretinde că inculpatul ar fi fost instigat la comiterea unei infracțiuni, merită o atenție sporită din partea instanțelor de judecată la instrumentarea acestora, prin alte cuvinte, chestiunea provocării trebuie analizată minuțios,

cu indicarea directă și concretă asupra metodei de instigare și faptelor cărora aceasta se circumscrie.

În speță, în opinia instanței de apel, inculpatul *Bologan Ion* ar fi fost provocat de către investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad să comită infracțiunea de trafic de copii, ultimul având un rol activ.

Însă, Colegiul penal lărgit consideră pripită această statuare, având în vedere că instanța trebuia să indice direct și expres prin care anume cuvinte, gesturi și fapte inculpatul *Bologan Ion* a fost instigat să comită acțiuni ilegale. Or, instanța de apel nu a argumentat concluziile sale, făcând referire la materialele cauzei penale.

În cauza deferită judecării, instanța de apel a accentuat în repetate rânduri despre faptul că martorul Carcevschii Vlad, precum și martorul Francois Luc Xxxxx G, care a avut un rolul activ/determinant în contactarea inculpatului, l-ar fi provocat pe *Bologan Ion* să săvârșească infracțiunea de trafic de copii, având un rol activ, făcând trimitere la declarațiile martorilor Carcevschii Vlad, Francois Luc Xxxxx G.

Însă, în opinia instanței de recurs ordinar, pentru a formula o motivare corespunzătoare vis-a-vis de acțiunile provocatoare exercitate de martorii Carcevschii Vlad, Francois Luc Xxxxx G asupra lui *Bologan Ion*, instanța de apel urma să indice concret cum s-au materializat acestea, adică prin ce modalități, acțiuni, cuvinte, gesturi etc. Mențiunea că *din declarațiile martorilor Carcevschii Vlad, Francois Luc Xxxxx G*, este insuficientă pentru dispunerea achitării unei persoane învinuite de trafic de ființe.

Or, există anumite condiții care trebuie întrunite cumulativ pentru a putea vorbi despre existența unei provocări sau despre o „*tentație obișnuită*”.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a puncta aprecierile CtEDO, care a făcut distincția între acțiunea agenților provocatori – acțiunea ofițerilor de poliție creând intenția criminală care anterior nu exista – și cazurile în care reclamantul avea deja predispoziția de a comite infracțiuni. Instanța europeană a acordat caracter principal la doi factori: 1) *inexistența unor probe din care să rezulte suspiciunea că reclamantul era deja implicat într-o activitate infracțională*; 2) *faptul indubitabil că organele de poliție îl instigaseră la comiterea acelei infracțiuni*.

Jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să *provoace* o persoană să săvârșească, ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

Provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de pobe, constând în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura investigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională.

Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal, care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării.

Astfel, agenții provocatori sunt agenți infiltrați ai Statului sau orice persoană ce acționează sub coordonarea sau supravegherea unei autorități (în procesul penal, a organelor poliției sau a procurorului), care în activitatea

desfășurată își depășesc limitele atribuțiilor conferite de Lege, de a acționa în scopul relevării activității infracționale a unei persoane, provocând-o pe aceasta să comită infracțiuni în vederea administrării de probe în acuzare.

Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că Statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica Legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere. Sunt, astfel, create limite ale exercitării activităților de urmărire penală în cadrul unei anchete *proactive*, în vederea protecției cetățenilor împotriva provocărilor provenite de la agenții statului, precum și în scopul protecției integrității sistemului justiției penale, care altfel ar fi compromisă dacă instanțele ar trebui să țină seama de probele rezultate din aceste practici vădit inacceptabile ale reprezentanților statului însărcinați cu aplicarea Legii. Totodată, se asigură credibilitatea sistemului de justiție penală și se garantează principiul aflării adevărului.

În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune.

Organele de urmărire penală, ce au suspiciune rezonabilă că o persoană participă la o infracțiune sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni, trebuie să îi ofere suspectului (făptuitorului) doar o „*tentație obișnuită*”, o oportunitate ce nu are caracter excepțional de a încălca Legea. Dacă persoana suspectată de săvârșirea sau pregătirea infracțiunii profită de „*oportunitatea*” oferită de investigatorii sub acoperire, în împrejurări în care rezultă că ar fi acționat în același mod, dacă „*oportunitatea*” ar fi fost oferită de o altă persoană, nu se poate reține provocarea.

În materia provocării, CtEDO a făcut referire la doctrina „*caracterului pasiv*” al activității pe care trebuie să o desfășoare în această materie agenții statului, potrivit căreia activitatea agenților statului *nu poate fi considerată provocare* dacă: a) *există o suspiciune rezonabilă că o persoană participă la infracțiune sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni*; b) *activitatea polițiștilor sau a colaboratorilor acestora a fost autorizată în condițiile legii*; c) *agenții statului sau colaboratorii acestora nu au făcut alt ceva decât să ofere suspectului o ocazie obișnuită (care nu are caracter excepțional) de a comite o infracțiune*.

Așadar, față de standardul european, organul de urmărire penală care suspectează implicarea unei persoane în activități infracționale nu trebuie să aibă o atitudine „*activă*” care să determine persoana „*inactivă*” să comită o infracțiune, ci trebuie doar să-i ofere acesteia o „*tentație obișnuită*”, o oportunitate ce nu are caracter excepțional de a încălca Legea, în cadrul unui joc de roluri disimulat în vederea „*observării pasive*” a comportamentului făptuitorului; în cazul în care persoana suspectată de implicare în activități infracționale cedează „*tentației*” și comite fapta, probele astfel culese nu pot fi apreciate că sunt obținute prin provocare, activitatea organelor judiciare fiind desfășurată în scopul exclusiv al culegerii de probe, iar nu în scopul incitării neloiale la comiterea unei fapte infracționale.

Sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, Colegiul penal lărgit atenționează că operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

De asemenea, Colegiul penal lărgit relevă jurisprudența Curții Europene care a statuat că atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, sarcina probațiunii se pune pe seama autorităților, adică acuzatorul de stat are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că afirmațiile acuzatului sunt nefondate (*Morari c. Republicii Moldova*, § 33-34, 08 martie 2016).

În acest sens, se constată că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia că *”Bologan Ion, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în cazul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea investigatorului sub acoperire și polițistului de sector Carcevschii Vlad, astfel încât, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate”*, fără a argumenta motivat soluția adoptată.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma dispoziției art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, și ca urmare corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului *Bologan Ion* în baza art. 220 alin. (2), lit. a) Cod penal încadrând juridic acțiunile, după indicii calificativi – *”proxenetism, adică îndemnul și determinarea la prostituție, săvârșit asupra a două persoane”*, pe când argumentele expuse de către instanța de apel în soluția emisă, sunt lipsite de suport juridic.

Întru elucidarea acestor raționamente, Colegiul penal lărgit statuează că potrivit Hotărârii Plenului CSJ „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr.37 din 22.11.2004”, cu completările și modificările ulterioare, se menționează că:

„pct.3.1. *Recrutarea* în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 și art. 206 Cod penal. La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de muncă sau studii, prin încheierea unei căsătorii fictive etc. Mijloacele de recrutare pot fi efectuate prin constrângere, răpire, înșelăciune parțială sau totală etc.

3.2. Prin *transportare* se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos.

4.1. Prin *exploatare sexuală* se înțelege impunerea persoanei la practicarea prostituției sau a altor acțiuni cu caracter sexual.

Prin *exploatare sexuală comercială* se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al

făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei prin constrângere în prostituție sau în industria pornografică.”

Continuând firul logic al celor expuse supra, instanța de recurs ordinar semnează că în pct. 3¹) art. 2 al Legii nr. 241/2005 se stabilește: *exploatarea sexuală comercială - folosirea persoanei prin constrângere în prostituție sau în industria pornografică în schimbul mijloacelor financiare sau al altor beneficii patrimoniale*”. În consecință, *constrângerea la prostituție* (atestată în cazul infracțiunii prevăzute la art. 206 Cod penal) urmează a fi deosebită de *determinarea la prostituție* (atestată în cazul infracțiunii specificate la art. 220 Cod penal. Nu poate fi considerată constrângere la prostituție promiterea de către inculpat victimei a unor recompense materiale mari. *Astfel de oferte sunt posibile în contextul infracțiunii de proxenetism. Ele nu sunt specifice pentru traficul de copii, deoarece nu înrăutățesc poziția victimei, nu o pun într-o situație fără ieșire, care ar sili-o să practice prostituția.*

Or, în cazul infracțiunii de proxenetism, *făptuitorul trage foloase de pe urma practicării prostituției de către victimă. Totuși, victima își însușește o parte substanțială din beneficii*. În contrast, în cazul traficului de copii, întreaga activitate are loc în scopul, exclusiv, al exploatării victimei. De aceea, folosul obținut astfel este însușit în întregime (sau într-o proporție ce semnifică exploatarea) de către făptuitor.

Raportând, la cazul supus judecării, rațiunile expuse supra, Colegiul penal notează că părțile vătămate Xxxxxși Xxxxx nu au fost constrânse, sub nici o formă, la practicarea prostituției, or, fiind interogate în cadrul sedințelor de judecată ale instanțelor de fond (f. d. 138-139, 145-146, Vol. III; f. d. 11-12, Vol. IV), părțile vătămate au declarat că *”personal s-au apropiat de inculpat pentru ca acesta să le găsească un venit suplimentar pentru a-și face unghi și a plăti restanțele la colegiu, ca să nu ceară bani de la părinți”, fapt confirmat și prin anexele prezentate sub formă de screenshot-uri ale conversației dintre inculpat și părțile vătămate (f.d.120-147, Vol. I).*

Astfel, rezultă că părțile vătămate au dispus de dreptul de a-și exprima libertatea de a practica sau nu prostituția, fapt ce este un moment crucial la calificare infracțiunii.

În acest sens, se constată, din declarațiile părților vătămate Xxxxxși Xxxxx, că au fost îndemnate la prestarea serviciilor sexuale de către inculpatul *Bologan Ion*, care doar le-a propus să presteze servicii sexuale și nici de cum nu le-a impus să presteze servicii sexuale și nici nu a aplicat careva metode de a le impune sau înșela, astfel, se constată că prima instanță corect a stabilit faptul că de către acuzare nu a fost motivată și probată afirmația ce ține de *„recrutare”* în scopul traficului de copii, care urma să fie însoțită de constrângere sau o înșelăciune.

În continuarea expunerilor sale, instanța de recurs ordinar subliniază că în pct.15, 15¹ din Hotărârea Curții Supreme de Justiție *„Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr.37 din 22.11.2004”*, este prevăzut:

„pct. 15. Conform art.220, proxenetismul presupune acțiuni ilegale ale proxenetului, care mijlocește prostituția pentru a trage foloase materiale, personale din această ocupație.

Aceste acțiuni se realizează prin:

a) *îndemnul sau determinarea la prostituție* (convingere, măgulire, promisiune de diverse avantaje, scutire de datorii ș. a.);

b) *înlesnirea practicării prostituției* (căutare sau acordare de încăperi în acest scop, *găsire și chemare a clienților, organizare a întâlnirilor* ș. a.);

c) tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane (primire a unor recompense de la prostituate sau de la clienții lor pentru acordarea acestor servicii).

pct.15¹. Delimitând traficul de ființe umane de proxenetism, urmează de avut în vedere următoarele:

a) Distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art.165 și 206 Cod penal, și cea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență;

b) În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art.220 Cod penal, pe de o parte, și art.165 și 206 Cod penal, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora;

c) În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, *aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal;*

d) În situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art.165 și 206 Cod penal;

e) Proxenetismul se poate manifesta separat. El poate să se transforme în trafic de persoane ori să existe în cumul cu ultimul;

f) În cazul când acțiunile subiectului încep ca proxenetism, iar ulterior acesta acționează asupra aceleiași persoane prin modalitățile specificate la lit. d) al prezentului punct, se va constata săvârșirea atât a infracțiunii prevăzute de art.220 CP, cât și a infracțiunii prevăzute de art.165 ori, după caz, de art.206 Cod penal, în concurs real de infracțiuni.”

În contextul celor relatate supra, rezultă că *traficul* este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme.

Proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale.

În fond, prin aceasta se delimitează traficul de persoane de proxenetism (există și alte particularități specifice fiecărei componente de infracțiune).

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță corect a statuat că, în acțiunile lui *Bologan Ion* nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin.(3), lit. b) Cod penal, just reîncadrând acțiunile acestuia în prevederilor art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal – ”*proxenetism, adică îndemnul și determinarea la prostituție, săvârșit asupra a două persoane*”.

Elocvente cazului sunt și constatările invocate în prevederile Deciziei Curții Constituționale nr. 49 din 31.05.2018, de inadmisibilitate a sesizării nr.62g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 220 Codul penal, unde Curtea în pct. 51 al Decizie, a menționat că „Mai mult, în contextul infracțiunii de proxenetism, persoana care este convinsă să practice prostituția are calitatea de victimă a infracțiunii prevăzute la art. 220 Cod penal. *Victima infracțiunii de proxenetism poate fi orice persoană.* De regulă, particularitățile victimei nu au relevanță la calificarea faptei, cu excepția ipotezei prevăzute la art.220 alin.(2), lit. c) Cod penal. În această situație, răspunderea penală se agravează dacă victima are calitatea de femeie gravidă.”

Din stipulările relatate mai sus, se deduce că victima infracțiunii de proxenetism poate fi orice persoană, or, la calificarea infracțiunii de proxenetism, de regulă, particularitățile victimei nu au relevanță, decât o singură condiție - atunci când victima este o femeie gravidă.

Se mai impune a observa că potrivit practicii judiciare, proxenetismul varianta-tip a infracțiunii prevăzute la art.220 Cod penal, constă în *îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, precum și recrutarea unei persoane pentru prostituție.*

Obiectul juridic special al proxenetismului îl reprezintă relațiile sociale referitoare la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale. În cazul modalității agravate de la lit. d) din alin. (2) al art. 220 Cod penal, se lezează, în plan secundar, relațiile sociale privitoare la sănătatea sau viața altei persoane. Atunci când infracțiunea în cauză este comisă prin influențarea directă asupra corpului persoanei, acesta constituie obiectul material.

Victima infracțiunii de proxenetism poate fi oricare persoană, de sex feminin sau masculin.

Vârsta victimei precum și alte particularități ale acesteia, *nu au importanță la calificare*, însă pot fi luate în considerație la individualizarea pedepsei.

Latura obiectivă a infracțiunii de la art.220 Cod penal, include fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune. Acțiunea dată poate să se prezinte prin intermediul următoarelor modalități: 1) îndemnul la prostituție; 2) determinarea la prostituție; 3) înlesnirea practicării prostituției; 4) tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană; 5) recrutarea unei persoane pentru prostituție.

Prin “*prostituție*” se înțelege practicarea contra plată a raporturilor sexuale întâmplătoare extraconjugale, care nu se întemeiază pe o simpatie și atracție personală. Însăși practicarea prostituției nu poate atrage răspunderea penală.

Prin “*îndemnul la prostituție*” se are în vedere stimularea interesului unei alte persoane pentru ca aceasta să practice prostituția (de exemplu, prin

promisiunea unei vieți ușoare, fără muncă, cu distracții). Îndemnul trebuie să se adreseze unei sau unor persoane concrete.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 220 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. *Motivele* infracțiunii se concretizează de cele mai dese ori în interesul material.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Parcurgerea acestor considerente raportate la materialele cauzei, relevă că, în esență, prima instanță, a dat o apreciere corectă acțiunilor inculpatului *Bologan Ion*, just încadrând fapta acestuia în prevederile art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal, or, părțile vătămate alterat și-au dat acordul la practicarea prostituției, au manifestat singure voința în mod liber la această activitate, au acceptat în aceeași zi propunerea lui *Bologan Ion* de a presta servicii sexuale, fapt ce evident denotă că acestea au consimțit nestingherit acțiunile sale ce urmează a fi întreprinse, evident, în vederea obținerii de avantaje reciproce.

Mai mult, părțile vătămate, l-au atenționat pe inculpatul *Bologan Ion* că dacă vor fi mai mult de două persoane, atunci ele refuză să presteze servicii sexuale, astfel, de către prima instanță corect a fost stabilit faptul că părțile vătămate își manifestau dreptul său de a condiționa împrejurările de prestare a serviciilor sexuale, condiționat de un interes material.

Totodată, părțile vătămate au declarat că nu au fost deposedate de actele de identitate, nimeni nici nu le-a cerut, nu au fost mințite și nu au fost impuse să presteze servicii sexuale. Ambele părți vătămate sunt din familii ce duc un mod de viață normal, nu se află la evidență ca familii social vulnerabile, însă doreau un profit suplimentar, fapt ce a servit drept motiv de a se adresa la inculpat ca acesta să le găsească un loc de muncă unde să poată face bani suplimentari, pentru a se întreține fizic și a achita restanțele la colegiu.

În acest context, Colegiul penal statuează că sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 20 mai 2021 este una legală și întemeiată, prin care corect inculpatul *Bologan Ion* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin.(2), lit. a) Cod penal - 4 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune - 4 ani, iar instanța de apel a admis un apel greșit.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit, susținând concluziile primei instanțe, subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Sili Radu*, urmează a fi admis, din alte motive, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, ca neîntemeiată, fiind confirmată

prezența erorii de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 mai 2021.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Sîli Radu*.

Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Bologan Ion xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

20 decembrie 2022

Dosarul nr. 1ra-470/2022

Opinie separată a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privind-l pe **Bologan Ion xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu. A fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 mai 2021, în cauza penală în privința lui Bologan Ionxxxxx.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art.339 alin.(7) Cod de procedură penală, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 mai 2021, Bologan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin.(2) lit. a) Cod penal - 4 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune - 4 ani.

4. Instanța de apel, prin decizia adoptată la 09 decembrie 2021 a admis din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală, apelul procurorului, fiind casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bologan Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Analizând textul deciziei recurate, în coraport cu motivele invocate de procuror, se atestă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, evidențiez că, încadrarea juridică a faptei este crucială în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanță.

Pe de altă parte, consider că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art.

206 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Astfel, constat întemeiate argumentele procurorului din recurs precum că, decizia este motivată contradictoriu, totodată instanța de apel a descris probele, menționând că, acestea nu indică faptul că, în acțiunile inculpatului Bologan I. sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, ulterior stabilind că "Prin urmare, Colegiul penal constată că declarațiile martorilor acuzării Francois Luc Xxxxx G. și Cojuhari Vasile, de rând cu materialele cauzei penale, nu confirmă prin nimic comiterea de către Bologan Ion a celor incriminate prin rechizitoriu, așadar, probe ce ar demonstra existența tuturor componentelor infracțiunii de trafic de copii în scopul exploatării sexuale comerciale lipsesc. Mai mult, acțiunile lui Francois Luc Xxxxx G. în privința inculpatului Bologan Ion au avut efectul provocării, iar infracțiunea nu putea fi comisă fără intervenția provocatorului, circumstanțe care impun achitarea inculpatului, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii." Astfel, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat doar declarațiile martorilor acuzării Francois Luc Xxxxx G. și Cojuhari Vasile, indicând la general și "de rând cu materialele cauzei penale,...", fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depozitii și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

De asemenea, constat că, instanța de apel nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, nu a verificat și apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunește sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Totodată, consider că nu poate fi menținută nici sentința prin care Bologan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece prin decizia instanței de apel, Bologan Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel, consider că nu putea fi menținută condamnarea lui Bologan I. pe baza mărturiilor, pe care instanța de apel le-a considerat insuficiente, astfel urma să fie remisă cauza la rejudecare în instanța de apel, pentru a se proceda la o nouă audiere a martorilor *in personam*, or rămâne de reținut că Bologan I. a fost condamnat pe baza acelorași mărturii care le-au fost suficiente instanței anterioare pentru a se îndoii de acuzațiile aduse acestuia și pentru a motiva achitarea în privința lui.

În cazuri similare celor disputate și în prezenta speță, atrag atenția că CtEDO în repetate rânduri a statuat că drepturile apărării au fost "sensibil reduce" din cauza că persoana a fost condamnată pe baza mărturiilor pe care alte instanțe le-au considerat

insuficiente, fără a-i audia din nou pe martori, aceleași motive au stat și la baza constatării despre încălcarea dreptului la apărare. (a se vedea în acest sens și Hotărârea CtEDO din 8 noiembrie 2016 (Cererea nr. 41.468/10) în cauza Gutău împotriva României).

La fel, atest că prima instanță, în sentință a făcut referire la teoria penală indicând că, "Dispoziția articolelor 165 și 206 CP prevăd următoarele acțiuni infracționale: a) recrutarea; b) transportarea; c) transferul; d) adăpostirea; e) primirea unei persoane. Aceste acțiuni se săvârșesc în scop: a) de exploatare sexuală comercială sau necomercială; b) prin muncă sau servicii forțate, în sclavie sau în condiții similare sclaviei, inclusiv prin practicarea cerșetoriei sau în alte scopuri josnice; c) de folosire în conflicte armate sau în activități criminale; d) de prelevare a organelor sau țesuturilor umane pentru transplantare; e) vânzarea sau cumpărarea copilului. Acțiunile menționate la traficul de copii se săvârșesc și în scopul: a) prostituției sau în industria pornografică; b) adopției ilegale; c) abandonării în străinătate. Acțiunile infracționale menționate se realizează prin următoarele mijloace: a) amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, confiscarea documentelor, prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; b) înșelăciune; c) abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere; d) dare sau primire a unei plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra altei persoane; e) cu aplicarea violenței periculoase pentru viața, sănătatea fizică sau psihică a persoanei; f) prin folosirea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante pentru a asigura subordonarea persoanei ori prin folosirea violului, dependenței fizice, a armei, a amenințării cu divulgarea informațiilor confidentiale familiei victimei sau altor persoane, precum și a altor mijloace; Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este de ajuns existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționate, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate.", ulterior a apreciat selectiv probele, fără a verifica realizarea laturii obiective prin prisma teoriei invocate, ținând cont de declarațiile părților vătămate în cumul cu toate probele administrate în cauză, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia mea, instanțele de fond nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii pripite și nemotivate.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena

